

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

11 юни 2015 година*

„Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Захар — Възстановяване на разходите за складиране — Регламент (ЕИО) № 1998/78 — Член 14, параграф 3 — Регламент (ЕИО) № 2670/81 — Член 2, параграф 2 — Заместване при износ на захар В — Условия — Физическа замяна на захар В със заместваща захар — Възможност за заместване само със захар, произведена от установен на територията на същата държава членка производител — Валидност с оглед на членове 34 ДФЕС и 35 ДФЕС“

По дело C-51/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия) с акт от 17 януари 2014 г., постъпил в Съда на 4 февруари 2014 г., в рамките на производство по дело

Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

срещу

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen, председател на състава, K. Jürimäe (докладчик), J. Malenovský, M. Safjan и A. Prechal, съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 януари 2015 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG, от D. Ehle, Rechtsanwalt,
- за Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, от W. Wolski и J. Jakubiec, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от P. Rossi и G. von Rintelen, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 14, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1998/78 на Комисията от 18 август 1978 година за установяване на подробни правила за прилагане на системата за компенсирани разходи по складиране в сектора на захарта (ОВ L 231, стр. 5), изменен с Регламент (ЕИО) № 1714/88 на Комисията от 13 юни 1988 г. (ОВ L 152, стр. 23, наричан по-нататък „Регламент № 1998/78“), както и до тълкуването и валидността на член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2670/81 на Комисията от 14 септември 1981 година относно определяне на подробни правила за прилагане по отношение на производството на захар при надвишаване на квотата (ОВ L 262, стр. 14), изменен с Регламент (ЕИО) № 3892/88 на Комисията от 14 декември 1988 г. (ОВ L 346, стр. 29, наричан по-нататък „Регламент № 2670/81“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Pfeifer & Langen“) и Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (Федерална служба за селското стопанство и храните, наричана по-нататък „BLE“) по повод връщането на разходи за складиране, за които се твърди, че са възстановени неправомерно в ущърб на финансовите интереси на Европейския съюз на Pfeifer & Langen.

Правна уредба

Регламент (ЕИО) № 1785/81

- 3 Текстът на трето, единадесето и петнадесето съображение от Регламент (ЕИО) № 1785/81 на Съвета от 30 юни 1981 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 177, стр. 4), изменен с Регламент (ЕИО) № 1069/89 на Съвета от 18 април 1989 г. (OBL 114, стр. 1, наричан по-нататък „основният регламент“), е бил следният:

„[...] за да се осигури на производителите на цвекло и захарна тръстика от [Съюза] запазването на необходимите гаранции за тяхната заетост и жизнено равнище, следва да се предвидят подходящи мерки за стабилизиране на пазара на захар [...];

[...]

[...] причините, които накараха [Съюза] да възприеме системата от производствени квоти в секторите на захарта [...] остават валидни; [...] въпреки това, трябва да бъдат въведени промени в тази система, за да се отчетат последните развития в производството и да се предоставят на [Съюза] инструментите, необходими да се осигури по справедлив и в същото време ефикасен начин самите производители да понасят всички разходи за реализирането на пазара на излишъците на производството на [Съюза] спрямо потреблението; [...]

[...]

[...] тъй като разпределянето на производствени квоти на предприятията е начин на производителите да се гарантират общностни цени и реализация на тяхната продукция, интересите на всички заинтересувани страни, и по-специално на производителите на цвекло и захарна тръстика, трябва да се вземат предвид при прехвърлянето на квоти;

[...]“ [неофициален превод].

- 4 Член 8, параграфи 1 и 2 от основния регламент са предвиждали:

„1. При условията на настоящия член се предвижда компенсационна система за разходи по складиране, включваща предварително определено възстановяване и финансирането му чрез налог.

[...]

2. Разходите за складиране:

— на бяла захар,

[...],

[произведена] от цвекло или тръстика, отгледани в [Съюза], се възстановяват от държавите членки въз основа на предварително определена сума.

[...]“ [неофициален превод].

- 5 Член 24 от основния регламент е определял за всяка пазарна година, а именно от 1 юли на текущата година до 30 юни на следващата година, основни количества за „захар А“ и „захар Б“, които всяка държава членка разпределя между установените на нейна територия производители на захар (наричани по-нататък „производителите“). Така за всяка пазарна година производителите получавали квота А и квота Б. Количеството захар, произведено извън квоти А и Б, се е наричало „захар В“.

- 6 Съгласно член 26 от посочения регламент:

„1. [...] захарта В, която не е пренесена към следващ период съгласно член 27, [...] не може да бъде продавана на вътрешния пазар [...] и трябва да бъде изнесена без допълнителна преработка преди 1 януари на календарната година, следваща въпросната пазарна година.

[Член 8 е неприложим] за тази захар [...].

[...]

3. Подробните правила за прилагане на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 41.

[...]“ [неофициален превод].

Регламент № 1998/78

- 7 Регламент № 1998/78 е установявал правилата за прилагане на системата за компенсиране на разходите за складиране на захарта, въведена с член 8 от основния регламент.

- 8 Член 14, параграф 3 от посочения регламент е гласял:

„Когато количество захар В е заместено при износ с еквивалентно количество захар А или Б, за целите на възстановяването заместеното количество се разглежда като захар А, считано от деня, в който са изпълнени митническите формалности по износа“ [неофициален превод].

Регламент № 2670/81

9 Приет на основание член 26, параграф 3 от основния регламент, Регламент № 2670/81 е уточнявал условията, при които износът на захар В се счита за осъществен.

10 Пето съображение на този регламент е бил със следното съдържание:

„[...] на един производител следва да се разреши да изнася захар [...], която не е била произведена от него; [...] необходимо [е] да се предвиди в този случай плащане на фиксирана сума, която във всички случаи може да се смята като компенсация за всяко предимство, произтичащо от такава замяна;

[...]“ [неофициален превод].

11 Член 2, параграф 2 от този регламент е предвиждал:

„Това доказателство [за износа на захар В] се привежда чрез представянето на:

- а) лицензия за износ, издадена [...] на производителя от компетентния орган на държавата членка, посочена в параграф 1;
- б) документите [...], необходими за освобождаване на гаранцията;
- в) декларация от производителя, че захарта В [...] [е] бил[а] произведен[а] от него.

[...]

При износа обаче съответният производител може да замести захар В с друга бяла захар без допълнителна преработка с [код 1701 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3)] или да замести изоглюкоза В с друга изоглюкоза, ако същите са били произведени от друг производител, установен на територията на същата държава членка. В този случай производителят, който прави заместването, трябва да плати по 1,25 [EUR] за 100 кг [...].

[...]“ [неофициален превод].

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

12 От акта за преюдициално запитване е видно, че съгласно член 8, параграф 2 от основния регламент за пазарните 1987/1988—1996/1997 г. на Pfeifer & Langen, производител на захар, са възстановени разходи за складирането на бяла захар в рамките на общата организация на пазарите на захар (наричана по-нататък „ООП на захар“).

13 Между 1997 г. и 2003 г. срещу Pfeifer & Langen се води разследване за измама при възстановяването на разходите за складиране на бяла захар през посочените по-горе пазарни години. Във връзка с това се твърди по-специално че през пазарната 1990/1991 г. дружеството декларира като отговаряща на изискванията за възстановяване захар количество, произведено извън квотата за производство на захар, което в такъв случай се квалифицира като „захар В“.

- 14 В това отношение Pfeifer & Langen посочва, че през пазарната 1990/1991 г. закупува определено количество произведена във Франция в рамките на квотата захар, която при това положение е известна или като „захар А“, или като „захар Б“. Захарта е превозена от тази държава членка в един от обектите на Pfeifer & Langen в Германия, където е заведена на отчет като захар в рамките на квотите. Захарта обаче не е складирана в силозите на дружеството, а снабдена с нови транзитни документи, е превозена до пристанище Антверпен (Белгия) за износ извън Съюза като захар В. Впоследствие Pfeifer & Langen декларира собственото си свръхпроизводство на същото количество захар В (наричана по-нататък „разглежданата захар В“) като произведена в рамките на квотите захар и иска възстановяване на разходите за складиране във връзка с нея.
- 15 С решение от 30 януари 2003 г. BLE в качеството си на компетентен орган за възстановяване на разходите за складиране отменя частично възстановяването на разходите за складиране на Pfeifer & Langen за месеците юли 1990 г.—юни 1991 г. и иска връщане на изплатените суми. Срещу това решение Pfeifer & Langen подава жалба по административен ред.
- 16 С решение от 4 октомври 2006 г. BLE отхвърля жалбата по административен ред на Pfeifer & Langen в частта относно разглежданата захар В.
- 17 На 7 ноември 2006 г. Pfeifer & Langen обжалва решението на BLE пред Verwaltungsgericht Köln (Административен съд, Кьолн). В жалбата си дружеството посочва по-специално че при износа е заместило правомерно разглежданата захар В със същото количество квотна захар от Франция, така че в съответствие с член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 захарта В отговаряла на изискванията за възстановяване на разходите за складиране.
- 18 С решение от 25 ноември 2009 г. Verwaltungsgericht Köln отхвърля жалбата на Pfeifer & Langen, доколкото се отнася до операцията по заместване на захар, осъществена от това дружество. Посочената юрисдикция приема в тази връзка, че заместването не е в съответствие с член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81, който изисква заместващата захар да е от друг установен в същата държава членка производител.
- 19 Сезирана от Pfeifer & Langen с въззивна жалба срещу това решение, запитващата юрисдикция счита, че изходът на висящото пред нея производство зависи от въпроса дали заместването при износ на захар В е възможно между установени в различни държави членки производители, което изисква да се определи коя разпоредба — дали тази на член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 или на член 2, параграф 2 от Регламент № 2670/81 — е приложима при обстоятелствата по главното производство. Макар и двете разпоредби да уреждат заместването на захар В, член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 не предвижда особени условия, докато член 2, параграф 2 от Регламент № 2670/81 предвижда, че заместващата захар трябва да е произведена от установен в същата държава членка производител.
- 20 Освен това запитващата юрисдикция счита, че е необходимо да се уточни дали тези разпоредби изискват първоначалното количество захар В да бъде физически заменено от количеството заместваща захар, или е достатъчно счетоводното заместване на тези количества. Накрая, ако в главното производство приложение намира член 2, параграф 2 от Регламент № 2670/81, запитващата юрисдикция иска да установи дали заместването, ограничено до установени в същата държава членка производители, не представлява ограничение на свободното движение на стоки в Съюза.

- 21 При тези обстоятелства Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Върховен административен съд, провинция Северен Рейн-Вестфалия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Урежда ли окончателно член 14, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1998/78 заместването на захар, що се отнася до компенсирането на разходите за складиране, и може ли да се приеме, че тази разпоредба не изисква заместващата захар да е произведена от друг производител, установен на територията на същата държава членка?
  - 2) При утвърдителен отговор: член 14, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1998/78 предвижда ли, че за да се претендира възстановяването на разходи за складиране, е необходимо захарта В, която трябва да бъде заместена, да бъде „физически заменена“ при производителя на захар?
  - 3) Ако член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2670/81 е приложим при заместването на захар: член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2670/81 предвижда ли, че за да се претендира възстановяването на разходи за складиране, е необходимо захарта В, която трябва да бъде заместена, да бъде „физически заменена“ при производителя на захар?
  - 4) Субсидиарно: невалидна ли е разпоредбата на член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2670/81, доколкото изисква заместващата захар да „е произведена от друг производител, установен на територията на същата държава членка“?.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 22 На първо място следва да се напомни, че в рамките на ООП на захар основният регламент предвижда система от национални квоти за производството на захар в Съюза. В съответствие с член 24 от този регламент при съобразяване с основните определени им количества държавите членки предоставят квота А и квота В на всеки производител на захар на тяхна територия. Произведената в рамките на тези квоти захар може да се пуска в обращение в Съюза и се ползва от различни мерки за подкрепа на производството.
- 23 Обратно, захарта, произведена извън предоставените на всеки производител квоти, тоест захар В, не може да се продава на вътрешния пазар. Съгласно член 26 от основния регламент по принцип тази захар трябва да бъде изнесена без допълнителна преработка извън Съюза преди 1 януари на календарната година, следваща въпросната пазарна година.
- 24 Видно от членове 1 и 2 от Регламент № 2670/81, по принцип всеки производител трябва да изнесе захарта В, която е произвел. Както обаче се подчертава в пето съображение от този регламент, законодателят на Съюза е счел за подходящо да предвиди за тези производители възможността в някои случаи да изнасят захар, която не е била произведена от самите тях.
- 25 За целта член 2, параграф 2, втора алинея от този регламент предвижда механизъм, който позволява на производителя при износ да замести количеството захар В, което трябва да изнесе, със същото количество захар в рамките на квотите, произведена от друг установен на територията на същата държава членка производител. В този смисъл от посочената разпоредба произтича, че със счетоводна по естеството си промяна заместената захар, първоначално категоризирана като захар В, получава статут на захар в рамките на квотите и може свободно да се пуска в обращение на вътрешния пазар от производителя, докато заместващата захар, първоначално произведена в рамките на квотите, се изнася като захар В.

- 26 На второ място трябва да се напомни, че член 8, параграфи 1 и 2 от основния регламент въвежда компенсационна система за разходите за складиране на захар, като в съответствие с него държавите членки имат задължение да възстановят въз основа на предварително определена сума направените от производителите разходи за складиране. В съответствие с член 26, параграф 1, втора алинея от същия регламент могат да се възстановяват единствено разходите за складиране на захар, произведена в рамките на квоти А и Б, а разходите за складиране на захар В са изключени.
- 27 В светлината на тези съображения следва да се отговори на въпросите, поставени от запитващата юрисдикция.

По първи и четвърти въпрос

- 28 С първи и четвърти въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да установи, от една страна, дали член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 във връзка с член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 трябва да се тълкуват в смисъл, че в положение като това, което е предмет на главното производство и при което производител желае при износ да замени определено количество захар В със същото количество произведена в рамките на квотите от друг производител захар, следва при възстановяване на разходите за складиране да се вземат предвид условията, съдържащи се в последната посочена разпоредба, и от друга страна, дали същата разпоредба е валидна с оглед на правото на Съюза, доколкото изисква заместващата захар да е била произведена от друг установен на територията на същата държава членка производител.
- 29 Най-напред следва да се напомни, че член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 предвижда, че когато количество захар В е заместено при износ с еквивалентно количество захар А или Б, за целите на възстановяването заместеното количество се разглежда като захар А, считано от деня, в който са изпълнени митническите формалности по износа.
- 30 Предвид текста на тази разпоредба следва да се констатира, че тя се ограничава да определи момента, от който количеството захар В, правомерно заместено със захар в рамките на квотите, трябва за целите на възстановяването на разходите за складиране да се счита за отговаряща на изискванията за това възстановяване захар.
- 31 Във връзка с положение като разглежданото в главното производство, при което производител желае при износ да замени определено количество захар В със същото количество произведена в рамките на квотите от друг производител захар, следва да се вземат предвид и условията, съдържащи се в член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81.
- 32 В това отношение от текста на последната посочена разпоредба следва, че за да е налице правомерно заместване от този вид, са предвидени три условия. Първо, заместващата захар трябва да попада в код 1701 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент № 2658/87, второ, захарта трябва да е произведена от друг установен на територията на същата държава членка производител, и трето, извършващият заместването производител трябва да плати по 1,25 EUR за всеки 100 килограма заместена захар.
- 33 Запитващата юрисдикция все пак отбелязва, че от първоначалната редакция на текста на член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 на немски език не може със сигурност да се направи извод, че с тази разпоредба се налага изискването заместващата захар да е била произведена от друг установен на територията на същата държава членка производител. В посочената редакция, тъй като глаголът „произвежда“ е в единствено число, чисто текстуалното

тълкуване би могло да остави впечатлението, че условието заместващият продукт да е произведен от друг установен на територията на същата държава членка производител, се поставя само във връзка със заместването на изоглюкоза В.

- 34 По този въпрос е достатъчно да се напомни, че необходимостта от единно прилагане и тълкуване на разпоредбите на правото на Съюза изключва възможността в случай на съмнение текстът на дадена разпоредба да се разглежда отделно в една от неговите езикови редакции, а напротив, изисква той да се тълкува и прилага в светлината на текстовете на тази разпоредба на останалите официални езици (вж. по-специално решения Stauder, 29/69, EU:C:1969:57, т. 3, Moxsel Import und Export, 55/87, EU:C:1988:377, т. 15, EMU Tabac и др., C-296/95, EU:C:1998:152, т. 36 и Profisa, C-63/06, EU:C:2007:233, т. 13).
- 35 Въпреки евентуалната неяснота на текста на член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 в първоначалната му редакция на немски език, от текста на тази разпоредба на останалите официални езици, и по-специално на френски, гръцки, италиански и нидерландски език, следва изрично, че за заместването при износ на захар В законодателят на Съюза е наложил условието заместващата захар да е произведена от друг установен на територията на същата държава членка производител. Освен това същото условие произтича ясно от текста на немски език на Регламента, приложим *ratione temporis* към момента на възникване на обстоятелствата, предмет на главното производство, и по-специално от думите „*die von einem anderen auf dem Hoheitsgebiet desselben Mitgliedstaats ansässigen Hersteller erzeugt worden sind*“.
- 36 Накрая, доколкото член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 изисква заместващата захар да е била произведена от друг установен в същата държава членка производител, запитващата юрисдикция иска да установи дали тази разпоредба е валидна с оглед на правото на Съюза, и по-специално на правилата на първичното право относно свободното движение на стоки, тоест на членове 34 ДФЕС и 35 ДФЕС.
- 37 Действително съгласно постоянната практика на Съда забраната на количествените ограничения, както и на мерките с равностоен ефект, предвидена в членове 34 ДФЕС и 35 ДФЕС, се отнася не само за националните мерки, но и за актовете на институции на Съюза (вж. в този смисъл решения Denkavit Nederland, 15/83, EU:C:1984:183, т. 15, Meyhui, C-51/93, EU:C:1994:312, т. 11, Kieffer и Thill, C-114/96, EU:C:1997:316, т. 27, както и Alliance for Natural Health и др., C-154/04 и C-155/04, EU:C:2005:449, т. 47).
- 38 Следва все пак да се констатира, че условието заместващата захар да е произведена от установен в същата държава членка производител, съдържащо се в член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81, ако се допусне, че представлява ограничение по смисъла на членове 34 ДФЕС и 35 ДФЕС, при всички положения е обосновано, тъй като е необходима последица от въведената с основния регламент квотна система.
- 39 Видно от трето, десето и четиринадесето съображение от основния регламент, квотният режим е една от мерките в рамките на ООП на захар, чиято крайна цел е стабилизирането на пазара в Съюза, а оттам и осигуряването по-специално на запазване на необходимите гаранции за заетостта и жизненото равнище на производителите от Съюза. Във връзка с това националните квоти гарантират на производителите общностни цени и реализация на тяхната продукция (вж. в този смисъл решение Koninklijke Coöperatie Cosun/Комисия, C-68/05 P, EU:C:2006:674, т. 59 и 62, както и определение Isera & Scaldis Sugar и др., C-154/12, EU:C:2013:101, т. 46).
- 40 За целта, както бе напомнено в точка 22 от настоящото решение, законодателят на Съюза е предвидил производството на захар в Съюза да се разпределя между държавите членки. Следователно, за да регулират производството на захар на своята територия, държавите членки разпределят основните предоставени им количества под формата на квоти А и Б между установените там производители.

- 41 Поради това заместването при износ на захар В между установени в различни държави членки производители, които попадат в отделни национални квоти, би могло да наруши структурата на установената с основния регламент квотна система за производство. Всъщност операция по заместване при износ на захар В, каквато е описана в точка 25 от настоящото решение, фактически би била равносилна на прехвърлянето на квоти от производителя — доставчик на заместващата захар, към извършващия заместването производител. От това би следвало по-специално че притежаваните от тези двама производители квоти вече няма да съвпадат с първоначално предоставените им в рамките на основно количество на съответните държави членки.
- 42 При това положение условие като въведеното с член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 не е в разрез с предвидените в членове 34 ДФЕС и 35 ДФЕС забрани.
- 43 С оглед на изложените съображения на първи и четвърти въпрос следва да се отговори, че член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 във връзка с член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 трябва да се тълкуват в смисъл, че в положение като това, което е предмет на главното производство и при което производител желае при износ да замести определено количество захар В със същото количество произведена в рамките на квотите от друг производител захар, следва при възстановяване на разходите за складиране да се вземат предвид условията, съдържащи се в последната посочена разпоредба. Тези условия включват по-специално изискването заместващата захар да е била произведена от друг установен на територията на същата държава членка производител. Разглеждането на отправените въпроси не даде никакви основания да се счита, че е засегната валидността на същата разпоредба.

По втори и трети въпрос

- 44 С втория и третия въпрос, които следва да се разгледат заедно, по същество запитващата юрисдикция иска да установи дали член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 и член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 трябва да се тълкуват в смисъл, че като условие за редовността на операцията по заместване при износ на захар В изискват първоначалното количество захар В да бъде физически заменено от производителя с количеството заместваща захар.
- 45 Следва в началото да се напомни, че съгласно констатацията в точка 30 от настоящото решение член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 се ограничава да определи момента, от който количеството захар В, правомерно заместено със захар в рамките на квотите, трябва за целите на възстановяването на разходите за складиране да се счита за отговаряща на изискванията за това възстановяване захар. Условията за редовност на операцията по заместване на захар В при износ със захар в рамките на квотите, произведена от друг производител, всъщност се уреждат от член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81.
- 46 Във връзка с последната посочена разпоредба трябва да се констатира, че изискването за физическа замяна на първоначалното количество захар В с количеството заместваща захар не фигурира в предвидените в нейния текст условия, припомнени в точка 32 от настоящото решение. Следователно посочената разпоредба не изисква такава физическа замяна.
- 47 Този извод, както са посочили Pfeifer & Langen и BLE в писмените си становища, се потвърждава от факта, че бялата захар е хомогенен продукт, поради което няма видими физически разлики между първоначалната захар В, от една страна, и заместващата захар, от друга.

- 48 Освен това от пето съображение от Регламент № 2670/81 следва, че механизмът на заместване при износ на захар В е насочен към оправомощаване на производителя да изпълни задължението си за износ на захар В чрез износа на непроизведена от самия него захар. Изискването за физическа замяна на заместващите количества захар би било в противоречие с тази цел.
- 49 С оглед на изложените съображения на втори и трети въпрос следва да се отговори, че член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 и член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 трябва да се тълкуват в смисъл, че като условие за редовността на операция по заместване при износ на захар не изискват първоначалното количество захар В да бъде физически заменено от производителя с количеството заместваща захар.

По съдебните разноски

- 50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Член 14, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1998/78 на Комисията от 18 август 1978 година за установяване на подробни правила за прилагане на системата за компенсирание на разходите по складиране в сектора на захарта, изменен с Регламент (ЕИО) № 1714/88 на Комисията от 13 юни 1988 г., във връзка с член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 2670/81 на Комисията от 14 септември 1981 година относно определяне на подробни правила за прилагане по отношение на производството на захар при надвишаване на квотата, изменен с Регламент (ЕИО) № 3892/88 на Комисията от 14 декември 1988 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че в положение като това, което е предмет на главното производство и при което производител желае при износ да замени определено количество захар В със същото количество произведена в рамките на квотите от друг производител захар, следва при възстановяване на разходите за складиране да се вземат предвид условията, съдържащи се в последната посочена разпоредба. Тези условия включват по-специално изискването заместващата захар да е била произведена от друг установен на територията на същата държава членка производител. Разглеждането на отправените въпроси не даде никакви основания да се счита, че е засегната валидността на същата разпоредба.
- 2) Член 14, параграф 3 от Регламент № 1998/78 и член 2, параграф 2, втора алинея от Регламент № 2670/81 трябва да се тълкуват в смисъл, че като условие за редовността на операция по заместване при износ на захар не изискват първоначалното количество захар В да бъде физически заменено от производителя с количеството заместваща захар.

Подписи